

foreslået, at retten til mundtlig behandling af kæremål om isolation indtræder efter 2 måneder.

Henset til den belastning og risiko for forstyrrelse af det psykiske helbred som varetægtsfængsling i isolation sammenlignet med ikke-isolation udgør, finder Justitsministeriet i lighed med Advokatrådet og Landsforeningen af Beskikkede Advokater, at adgangen til mundtlig behandling af kæremål om varetægtsfængsling i isolation bør være lempeligere end adgangen til mundtlig behandling af f.eks. kæremål om varetægtsfængsling i ikke-isolation.

Justitsministeriet foreslår således en regel, hvorefter sigtede gives adgang til mundtlig behandling af kæremål om isolation allerede efter 8 uger. Justitsministeriet finder ikke, at Advokatrådets forslag om adgang til mundtlig behandling af kæremål om isolation allerede efter 4 uger, vil indebære fordele som står i rimeligt forhold til det yderligere ressourcforbrug ved politiet, anklagemyndigheden og domstolene, som må antages at blive en følge af dette forslag.

Justitsministeriet kan tiltræde Strafferetsplejeudvalgets forslag om, at sigtede gives ret til fornyet mundtlig behandling, når isolationen udstrækkes ud over 8 uger fra den seneste mundtlige behandling af kæremål om forlængelse af isolationen.

Det skal understreges, at landsretten (eller Højesteret) - efter anmodning fra forsvareren eller af egen drift - til enhver tid kan beslutte, at kæremålet skal behandles mundtligt, hvis der efter rettens vurdering konkret er anledning til det.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 (retsplejelovens § 770 e).

2.9. Anteciperet bevisførelse

2.9.1. Gældende ret

Bevisførelsen i straffesager finder i overensstemmelse med princippet om bevisumiddelbarhed som hovedregel sted for den dømmende ret under domsforhandlingen.

Reglen om anteciperet bevisførelse i retsplejelovens § 747 er en undtagelse fra denne hovedregel, idet der efter denne bestemmelse kan afholdes retsmøde med henblik på at sikre bevis inden domsforhandlingen.

Efter retsplejelovens § 747, stk. 2, kan retsmøde efter forsvarerens anmodning afholdes med henblik på at sikre bevis inden domsforhandlingen med det formål at muliggøre ophævelsen af fuldstændig isolation. Det er en betingelse for at afholde et sådant retsmøde, at den sigtede har været fuldstændigt isoleret i et sammenhængende tidsrum på mere end 3 måneder.

Bestemmelsen indebærer, at retten efter bevisførelsens gennemførelse efter anmodning må tage stilling til spørgsmålet om ophævelse af isolationen, uanset at den frist, der er fastsat i medfør af retsplejelovens § 770 c, ikke er udløbet.

Der henvises i øvrigt til beskrivelsen af gældende ret i betænkningen s. 23-24.

2.9.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget kan tiltræde, at hensynet til at undgå den belastning, der for en sigtet er forbundet med varetægtsfængsling i isolation, efter omstændighederne kan begrunde en fravigelse af grundsætningen om bevisumiddelbarhed.

Udvalget har på denne baggrund overvejet, om den væsentlige begrænsning af brugen af isolation, som er sigtet med udvalgets forslag om skærpelse af reglerne om anvendelse af isolation, kan begrunde en yderligere udvidelse af adgangen til anteciperet bevisførelse.

Udvalget fremhæver i den forbindelse, at de hensyn, der ligger bag grundsætningen om bevisumiddelbarhed, indebærer, at den anteciperede bevisførelse ikke bør kunne påtvinges forsvareren, hvis sigtede og forsvareren i den konkrete sag skønner, at det er i deres interesse, at bevisførelsen først finder sted direkte for den dømmende ret under overværelse af lægdommere, og hvis sigtede er villig til at tåle fortsat isolation. Den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 747 er derfor udformet således, at den anteciperede bevisførelse forudsætter en anmodning fra forsvareren.

Udvalget tillægger hensynet til forsvareren stor vægt, men finder samtidig, at hensynet til at begrænse brugen af isolation også må tillægges stor vægt. Udvalget anfører endvidere, at der kan være sager, hvor hensynet til medsigtede kan tale imod, at forsvareren for blot en af de sigtede i sagen kan modsætte sig en bevisførelse, der kunne føre til ophævelsen af isolation for andre sigtede i sagen. Det er udvalgets opfattelse, at den konkrete afvejning mellem de nævnte hensyn i den enkelte sag bør overlades til domstolene. På denne måde begrænses muligheden for at sikre et bevis som forudsætning for en ophævelse af isolationen ikke i samme omfang som hidtil til situationer, hvor den fængslede selv ønsker at anmode om et retsmøde til den fornødne sikring af beviset.

Udvalget foreslår på den baggrund, at reglerne om anteciperet bevisførelse i § 747 formuleres således, at der efter anmodning fra enhver af parterne kan afholdes retsmøde med henblik på at sikre bevis af betydning for spørgsmålet om ophævelse af isolation.